

Van beweging naar verandering

Jaarverslag 2014

Stichting Welzijn Het Bolwerk

ferbynt en beweecht minsken

Inhoud

Inleiding 'van beweging naar verandering'	3
1. Overdracht van activiteiten.....	4
2. Een nieuwe manier van werken	6
3. Vrijwilligerssteunpunt	10
4. Mantelzorgsteunpunt	13
5. Rol in decentralisatie.....	16
6. Veranderingen in de organisatie	17
7. Tot slot	18

Inleiding ‘van beweging naar verandering’

‘Organisatie in beweging’ was de titel van het jaarverslag van 2013. Beweging als voorstadium voor verandering. Het jaar 2014 stond voor Stichting Welzijn ‘Het Bolwerk’ (verder de Stichting) helemaal in het teken van verandering.

Het bestuur en interim-directie van de Stichting zijn steeds van mening geweest dat het voor een welzijnsorganisatie van groot belang is om mee te bewegen met de ontwikkelingen in de maatschappij. Welzijn staat namelijk met beide benen midden in die maatschappij. De ontwikkeling is dat de overheid een beroep doet op de eigen mogelijkheden van mensen. Bovendien vraagt de overheid van een ieder om meer voor elkaar te zorgen. De vraag van iemand staat daarbij centraal. Een mooi streven waar heel veel mensen al invulling aan geven. Echter, soms lijkt het gemakkelijker gezegd dan gedaan. En wat kan dan de toegevoegde waarde van welzijn zijn? Daar ging het in 2014 over bij de Stichting. En dat heeft geleid tot een jaar van verandering en van loslaten.

Die verandering heeft betrekking op alle aspecten binnen de Stichting en begon bij de inhoud, bij een andere manier van werken. De verandering van aanbodgericht naar vraaggericht werken en van locatie- naar gebiedsgericht

werken heeft onvermijdelijk gevolgen voor hoe je het werk organiseert. En dat is weer onlosmakelijk verbonden aan de financiering van het werk. De verandering heeft daardoor ook alle mensen die verbonden zijn aan de Stichting geraakt: medewerkers, vrijwilligers, docenten en inwoners van Dongeradeel en Dantumadiel.

Tegelijkertijd met dit interne veranderingsproces speelde de Stichting een rol in het decentralisatieproces onder regie van de gemeenten in noordoost Fryslân. Een zoektocht waarin de gemeenten en hun partners hebben geprobeerd de veranderingen in de zorg zo helder mogelijk te maken voor hun inwoners.

Dit jaarverslag gaat in op zowel de verschillende interne aspecten van de verandering en de rol van de Stichting in het externe veranderingsproces. Zonder een volledige opsomming te geven van de gedane activiteiten. Belangrijk is dat een duidelijk beeld ontstaat van de metamorfose die de Stichting in 2014 heeft ondergaan.

In 2014 heeft dat ook al veel opgeleverd. Over deze kleine en grote verhalen vertellen we u graag.

Eelke Nutma
Manager stichting Welzijn ‘Het Bolwerk’

1. Overdracht van activiteiten

Datgene wat het beeld van de Stichting bij de buitenwereld bepaalde was het activiteiten-aanbod. Bij een klassieke welzijnsorganisatie horen die activiteiten ook zonder meer. En tot voor kort hoorden ze ook bij de Stichting. De Stichting organiseerde op tal van terreinen activiteiten met als belangrijkste doelen: mensen sociale structuur bieden, mensen laten participeren en preventie (gezondheid/eenzaamheid). De organisatie en begeleiding van de activiteiten was voor het overgrote deel in handen van vrijwilligers. Het aantal deelnemers aan vaste activiteiten liep al jaren langzaam achteruit. Een kern van mensen die al jaren actief was bleef.

Met ingang van het nieuwe seizoen (september 2014) heeft de Stichting alle activiteiten teruggegeven aan de mensen. Hierbij speelden twee nieuwe ontwikkelingen een rol: het vraaggericht werken en gebruik maken van de eigen kracht van mensen. Waarom zouden mensen dat wat ze zelf kunnen ook niet zelf doen?

Werkers van de Stichting hebben met alle vertegenwoordigers van activiteiten in de dorpen, in Het Bolwerk, it Badhús en Nij Tjaerda gesproken. Zoals was te verwachten liepen de reacties uiteen: van "it hat altyd sa west en wêrom moat it no oars" tot "we rêde der wol mei" en "wy tinke dat we it better kinne".

Stichting De Iepen Doar

Of iets wordt opgepakt hangt bijna altijd samen met personen. In Nij Tjaerda, Damwâld, sloeg de sfeer om van onrust en opstandigheid naar samen de handen uit de mouwen steken. Er stonden mensen op die er voor wilden gaan om de activiteiten in Nij Tjaerda te behouden. Het hielp heel erg dat ook de huisarts in Damwâld zich achter deze vrijwilligers schaarde. Met advies en ondersteuning van de Stichting en financiële bijdragen van gemeente en woningstichting hebben de vrijwilligers 'de fuotten ûnder it gat' gekregen. Voor de bekendheid van hun werk hebben de vrijwilligers een Burendag georganiseerd, ze hebben zich verenigd in Stichting De Iepen Doar en proberen de verbinding met het dorp sterker te maken. Het resultaat is dat de activiteiten in Nij Tjaerda zijn gebleven en zelfs zijn uitgebreid. Het samen eten was zo'n succes dat de frequentie van één naar twee keer in de maand is

gegaan, er is een winkel gekomen en naast het vaste weekprogramma is er een winterprogramma in voorbereiding. Natuurlijk loopt niet altijd alles op rolletjes. De vrijwilligers hebben echter laten zien dat ze 'tûk genôch' zijn om zelf oplossingen te vinden: "Us kracht is dat wy de minsken kenne. Wy witte wat we oan minsken ha, wy witte it as der wat is en wy witte krekt wêr't we wa foar freegje kinne". In geval van nood kunnen de vrijwilligers terugvallen op de mienskipswurkers van de Stichting.

Nieuw winkeltje in Nij Tjaerda Damwâld voor dagelijkse boodschappen

Bij het zelf oppakken van activiteiten stonden mensen soms voor problemen: hoe pakken we een administratie op, hoe komt het met de contributie, onderhandelingen met het dorps-huis, wie wordt penningmeester? De oplossingen lagen in onverwachte hoek. Door met andere ogen naar je activiteit te kijken kom je er achter dat je hem ook anders kunt organiseren (bijvoorbeeld de soos rouleren bij de deelnemers thuis, jouw activiteit combineren met een andere activiteit in dezelfde ruimte en op dezelfde tijd). In andere gevallen waren deelnemers niet in staat om zelf de organisatie in handen te nemen. De docent regelde het op een eenvoudige manier. Onderstaand voorbeeld vertelt over hoe mensen elkaar gaan helpen:

De SCALA groep in Het Bolwerk was een van de eerste clubs waarmee mienskipswurker Reina Hes sprak over het verzelfstandigen van hun activiteit. Nadat precies was doorgenomen welke zaken de groep voortaan zelf zou moeten doen, vormde de groep op eigen initiatief een bestuur. Dat bestuur regelde alles om zelfstandig verder te kunnen. Vervolgens was de groep daar zo enthousiast

over dat ze aanbod om andere groepen te helpen bij hun verzelfstandigingsproces. Reina bracht hen in contact met clubs die niet goed wisten hoe ze het moesten aanpakken. Op die manier hebben ze hun ervaring gebruikt om drie andere clubs op weg te helpen.

Met de overdracht van de kaartclub in Het Bolwerk deed ook de computer z'n intrede:

Klaverjassen: al die jaren werden de namen van deelnemers en de punten met krijt op een bord genoteerd. Eén van de deelnemers vond dat dat nu ook anders moest. Hij ontwierp een programma waarin de punten ter plekke konden worden ingevoerd en de stand meteen werd uitgerekend. Door alles met een beamer te projecteren was iedereen op de hoogte van de actuele tussenstanden. Een hele verbetering volgens de deelnemers!

In het kader van het project *Lear fan elkoar* nodigden we alle clubs die bezig waren zelfstandig te worden uit voor het uitwisselen van informatie. Daar bleek dat de ene club verder was dan de andere. En het bleek dat sommige clubs beschikten over mensen met een talent: een talent om een administratie in te richten of om aan PR te doen. Ter plekke maakten mensen gebruik van elkaars kennis en ervaring en werden afspraken gemaakt om elkaar verder te helpen. De inbreng van de Stichting was het bij

elkaar brengen van de clubs en faciliteren in ruimte en koffie.

Natuurlijk zijn er niet alleen succesverhalen. Er zijn door de overdracht van activiteiten ook groepen gestopt. In Dongeradeel zijn twee zozen en een gymnastiekgroep gestopt. Zij zagen het niet zitten om het zelf te regelen en te bekostigen.

In Dantumadiel heeft de Seniorenraad besloten te stoppen. Ook is het Informatie Service Punt voor senioren gestopt. De werkzaamheden daarvan zijn echter overgenomen door het Vrijwilligerssteunpunt. Verder ondersteunde de Stichting vanuit Nij Tjaerda een bezoeken dienst. Ook dat werk is geëindigd. De bedoeling is dat mensen dit van uit 'omzien naar elkaar' zelf oppakken. Dit gebeurt ook daadwerkelijk. Van de ene kant is het jammer dat activiteiten stoppen. Van de andere kant hoort het ook bij het veranderingsproces waar niet alleen de Stichting middenin zit, maar iedere inwoner van Nederland. Soms passen activiteiten ook niet meer binnen de omslag van denken die plaatsvindt.

2. Een nieuwe manier van werken

De meitinker

Een netwerk doet wonderen

“Als meitinker kwam ik bij een allochtone mevrouw, ongeveer 45 jaar oud. Ze had een aanvraag gedaan voor collectief vervoer. Het bleek dat ik haar echtgenoot via het werk al eerder ontmoet had. Zij heeft een scootmobiel. Wanneer ze voor behandeling naar Leeuwarden moest gingen ze samen: zij met de scootmobiel en hij op de fiets. Onderweg laadden ze de scootmobiel op bij een vriend. Jammer genoeg verhuisde de vriend. Openbaar vervoer was geen optie en een taxi te duur. Daarnaast moest ze ook voor behandeling naar Dokkum en Drachten. Het collectief vervoer werd toegekend, maar was niet meteen geregeld. Als meitinker kon ik vanuit mijn netwerk een buurtgenoot aan haar koppelen. Hij wilde haar brengen en halen zolang er geen collectief vervoer was. De mevrouw en haar echtgenoot hebben zelf contact opgenomen met de buurman om afspraken te maken. Later bleek dat het echtpaar door deze actie meer contacten met de buurt had gekregen. Het feit dat ik de echtgenoot al kende én dat de buurtgenoot in mijn netwerk zat heeft geholpen om deze oplossing voorelkaar te krijgen”.

Waar een toevallig gesprek toe kan leiden

“Ik kwam bij een mevrouw van 75 jaar die collectief vervoer had aangevraagd. Het fietsen lukte nog wel, maar lopen en staan werd steeds moeilijker. Ze moest regelmatig naar Groningen voor behandeling. De kinderen woonden in het westen van het land. Een buurman ging zo nu en dan met haar naar Groningen. Hij nam daar vrij voor. De andere keren namen de kinderen bij toerbeurt een dag vrij en gingen met haar naar Groningen. De belasting bleek te zwaar voor het netwerk en zij kreeg collectief vervoer. Tijdens het keukentafelgesprek bleek dat er meer speelde. Na het overlijden van haar man was zij vereenzaamd. Hij was degene met de sociale contacten. Zij had die behoefte minder. En was nu ook niet in staat om sociale contacten op te bouwen. Ik heb haar gekoppeld aan wat nu Stichting De Iepen Doar is om (niet te zwaar) vrijwilligerswerk te doen. Ik heb haar situatie ook nog besproken met de wijkouderling die ik toevallig trof. Later hoorde ik dat de wijkouderling had geregeld dat ze de mevrouw ophalen voor de maandelijkse ouderenmiddag van de kerk. Men ging er eigenlijk vanuit dat zij hier geen belangstelling voor had, omdat zij en haar echtgenoot hier eerder nooit naar toe gingen. Na het gesprek met mij heeft de wijkouderling haar opgezocht en met haar gesproken”.

Een luisterend oor is vaak genoeg

“Deze mevrouw heeft geestelijk veel meegemaakt in haar jeugd. Door haar wilskracht heeft zij zich staande gehouden. Nu heeft ze te kampen met een lijf dat haar letterlijk in de steek laat. Haar overlevingsstrategie is: eerlijk en duidelijk zijn naar haar medemensen. Ondanks haar beperkingen heeft zij een netwerk van mensen om zich heen verzameld. Een buurman haalt de boodschappen en zorgt

voor de containers. Daar staat tegenover dat zij de koffie klaar heeft met wat lekkers er bij wanneer hij terugkomt. Er is wezenlijk contact, voor beiden een waardevol moment. Zo heeft zij ook een vriendin die hand- en spandiensten voor haar verricht. En weer iemand anders doet de tuin. De wederkerigheid zit in het contact met deze vrouw: de gezelligheid en haar oprechte belangstelling voor mensen. Zij haalt de wereld binnen doordat mensen graag komen, maar ook door gebruik te maken van internet. Zo volgt zij haar familie ook.

Ze gaat niet bij de pakken neerzitten door de veranderingen die gepaard gaan met de HH1. Ze gebruikt weer haar eigen kracht en vraagt mensen in haar netwerk wat ze voor haar kunnen en willen betekenen. Dit valt tegen, het lukt haar niet om mensen te motiveren om haar te helpen met huishoudelijke taken. Haar dochter wil wel financieel iets bijdragen. De andere kinderen kunnen om verschillende redenen niets bijdragen. Dit is een voorbeeld van iemand die ondanks haar beperkingen ook haar mogelijkheden benut. Als meitinker is het belangrijk haar zo nu en dan op te zoeken, te luisteren en haar te blijven stimuleren in haar manier van leven”.

Eigen kracht waarderen

“Een meneer heeft gebeld. Hij heeft vragen over de veranderingen in de huishoudelijke hulp.

Ik bel meneer terug en we voeren een plezierig telefoongesprek. Het is niet noodzakelijk dat ik voor een gesprek kom. Meneer heeft al jarenlang een huishoudelijke hulp en hij waardeert haar werk. Zij komt iedere week 3 uur schoonmaken via een thuiszorgorganisatie. In overleg met de hulp probeert hij het nu een keer per twee weken en betaalt de hulp zelf. Hij is zelf nog redelijk fit en kan ook een aantal taken oppakken. Hij komt rond van een AOW, maar heeft nog redelijk vermogen. Wanneer het niet lukt, weet hij me te vinden om te overleggen en eventueel andere mogelijkheden te zoeken”.

In contact brengen is het halve werk

“Een jonge vrouw heeft al haar leven lang te kampen met ziekte, ziekenhuisbezoek en onderzoeken. Ze is kwetsbaar en voelt zich niet thuis in haar aangepaste woning en de buurt waar ze woont. Na alles samen te hebben afgewogen, heeft ze besloten te verhuizen naar een woning die minder geschikt is. Ze woont nu wel dicht in de buurt beter thuis. Haar ouders en zus en voelt zich in de buurt beter thuis. Haar ouders doen veel mantelzorgtaken voor haar en ze eet vaak bij hen. Ook gaat ze een paar keer per week naar haar zus om te helpen bij het bad ritueel van haar neefje en nichtje. Daarna leest ze hen voor en eet gezellig mee. Als meitinker heb ik haar in contact gebracht met vrijwilligerswerk. Twee keer per week is ze, als haar lijf het toelaat, vrijwilliger in de ouderenzorg. De studie die ze moest afbreken sluit goed op dit vrijwilligerswerk aan. Ze leest de krant voor en het contact met de bewoners en de

collega's is voor haar waardevol. Zo draagt zij haar steentje bij aan de samenleving”.

Samen op ideeën komen

“Een echtpaar nam telefonisch contact met me op. Ze wilden graag een traplift of een aanbouw bij hun huis. Beide konden door afnemende gezondheid niet meer boven komen. We raakten in gesprek. Ik vroeg hen hoe het huis eruit zag. Ze vertelden dat ze een garage hadden, maar al een poosje geen auto meer. De garage gebruikten ze eigenlijk niet meer. Ze hadden ook een serre. Ook die gebruikten ze eigenlijk niet. Gaandeweg het gesprek ontstond het idee om iets te doen met de serre en de garage. Het echtpaar is samen met de kinderen met dat idee aan de slag gegaan. De kinderen hebben van de serre een slaapkamer gemaakt. De garage hebben ze laten ombouwen tot een natte cel. Later heb ik nog een keer gebeld. Ze waren helemaal tevreden. Door te luisteren en op een goeie manier het gesprek aan te gaan kun je mensen op ideeën brengen!”

Er kan vaak meer dan gedacht

“Ik werd gebeld door een mevrouw, gescheiden, met zoontje. Dit zoontje ging naar het speciaal onderwijs. Zij moest worden geopereerd en mocht, wanneer ze weer thuis was, drie maanden niets doen. Hoe moest het met haar zoontje? Het aantrekken van de kleren, het naar school brengen, opvang...Ik ging voor een gesprek naar haar toe. Bij het gesprek waren ook een vriendin en begeleider van school aanwezig. Samen met hen heb ik gekeken wat er binnen haar netwerk zou kunnen worden geregeld. Het bleek dat zij nog goed contact had met haar schoonmoeder. Zij wilde het jongetje wel opvangen wanneer dat nodig was. De vriendin wilde, voor ze naar haar

werk ging, het jongetje wel aankleden. Het vervoer van en naar school en huishoudelijk werk bleef over. Voor het vervoer hebben we voor drie maanden een vrijwilliger uit het netwerk van de Stichting bereid gevonden. Voor het huishoudelijk werk heeft zij in overleg met de thuiszorg een oplossing gevonden (hulp op het moment dat dat nodig was). Door in gesprek te gaan bleek er meer mogelijk dan in het begin leek”.

Deze verhalen van meitinkers laten op een prachtige wijze de verschillende rollen van de meitinker zien. Soms is een luisterend oor genoeg om iemand de kracht te geven door te gaan. Een gesprek helpt ook oplossingen te bedenken die je alleen niet snel zou bedenken. De vraag van de meitinker om het huis eens te beschrijven bracht de bewoners op ideeën. Het gesprek met de alleenstaande vrouw bracht overzicht in de situatie en daardoor werd er ineens meer mogelijk. Een netwerk hebben, organisaties kennen en ervoor zorgen dat zij jou kennen: dat is onontbeerlijk voor een meitinker. De meitinkers die vanuit welzijn opereren hebben dat netwerk en die kennis. Jarenlang hebben ze in de mienskip gewerkt. Ze kennen de onderliggende sociale structuren. En altijd gaat het om de mens in zijn omgeving. Daarin ligt hun toegevoegde waarde.

De mienskipswurker

Wederkerigheid bestaat

Iemand werd vrijwilliger van de Burenhulpdienst. Deze persoon had weinig contact met andere mensen, had ook geen werk. Door zijn werk voor de Burenhulpdienst heeft hij een netwerk opgebouwd: mensen waarmee hij boodschappen doet, mensen waarvoor hij klusjes in en om het huis doet. Zijn vrijwilligerswerk heeft hem in ieder geval drie dingen gebracht: sociale contacten, waardering (want de mensen die hij helpt doen in een andere vorm iets voor hem terug) en werk! Het wekelijks voor iemand op een vast adres iets afhalen heeft namelijk geresulteerd in een baan bij dat bedrijf.

De kracht van een mienskip

“Na de ‘Johanna-gesprekken’ in het dorp is Oosternijkerk in actie gekomen. Zij willen baas zijn in eigen dorp. En ze zouden willen dat mensen het dorp niet uit hoeven voor goede zorg. De Oosternijkerkers zijn om de tafel gaan zitten en hebben mienskipswurker Reina Hes gevraagd om hen in hun proces te ondersteunen en te adviseren. Reina heeft een methodiek ontwikkeld (de methodiek ‘zelforganisatie’) waarbij mensen heel snel inzichtelijk hebben wat ze willen, waar ze samen echt de schouders onder willen zetten en wie ze daar bij nodig hebben. Op

die manier heeft ze de groep in Oosternijkerk ondersteund in hun denkproces. Op basis van de uitkomsten van het denkproces heeft Oosternijkerk een plan voor een dorpscoöperatie ontwikkeld. Een andere rol van Reina is geweest dat ze Oosternijkerk in contact heeft gebracht met verschillende partners. De Oosternijkerkers zijn zelf met die partners in gesprek gegaan over hun plannen. Dit is een voorbeeld hoe plannen vanuit de mensen zelf tot stand komen. De mienskipswurker adviseert en verbindt waar nodig. Alleen het aanwezig zijn is soms al genoeg”.

Dongeradeel | Hoofd in de wolven, voeten in de klei

Van onderop werkt

In eerste instantie waren de inwoners van Feanwâlden moeilijk in beweging te krijgen. Ze hadden geen behoefte aan de aanwezigheid van een mienskipswurker. Het project 'Bine en bouwe' zat in de weg. Een van bovenaf geïnitieerd project waarvan de inwoners dachten: dan moet er van bovenaf ook maar actie komen. En toen ging Pasana failliet. De zorg in eigen dorp was in gevaar. Op dat moment kwamen de inwoners van Feanwâlden in beweging. Ze richtten de werkgroep Toekomst Ouderen in Feanwâlden (TOF) op. En ze vroegen de mienskipswurker om met hen mee te denken en hen in hun proces te ondersteunen. Een eerste actie is dat in het dorp gepeild wordt of er genoeg vrijwilligers zijn voor burenhulp. Daarnaast is de werkgroep in gesprek met Pasana, de gemeente en curatoren om te kijken wat er mogelijk is en wat het dorp ook kan doen om Talma Hoeve en Talma Hûs te behouden.

Slimme oplossing

"Een zieke man deed een beroep op de BurenHulpDienst. Zijn tuin moest hoognodig een beurt hebben. Op dat moment was er niemand beschikbaar om zijn tuin te gaan doen. Omdat het een grote klus was heb ik Stichting Present gevraagd. Zij hebben zich gespecialiseerd in klussen voor een groep vrijwilligers. Zij hadden een groep beschikbaar en hebben samen de tuin opgeknapt. Nu is de tuin weer in zo'n staat dat de man de tuin met een beetje hulp van een buurman zelf kan doen. En hij schaamt zich niet meer voor de 'bende' rond zijn huis".

Bouwen aan je netwerk

"Na de bijeenkomsten op "de Saad" in Damwâld over pubers, ben ik alle basisscholen langs gegaan om posters en informatie te brengen en de mienskipswurker als begrip te introduceren. Hoewel daar nog geen vervolgspraken uit zijn gekomen, waren de directeurs aangenaam verrast. Er had zich nog niet eerder iemand vanuit welzijn bij hen op locatie geïntroduceerd. Het is goed dat ze me kennen zodat ze me weten te vinden wanneer het nodig is".

Stimuleren

"Nieuw als mienskipswurker in De Westereen viel het me op dat er daar nogal wat verschillende kerken zijn. Om uit te vinden hoe sociale structuren in elkaar zitten en te ontdekken wat de rol van de kerken in het dorp is, heb ik met alle kerken gesprekken gevoerd. Met de dominee, of andere vertegenwoordigers van de kerk. Opvallend was dat iedereen hetzelfde probleem in het dorp signaleerde:

eenzaamheid. We hebben besproken of zij daarin een rol konden spelen en ik heb de suggestie gedaan om hierin samen te werken als kerken. Het initiatief ligt nu eerst bij hen".

De mienskipswurker als verbinder

Een werkloze man doet nu klusjes voor een aantal wijkbewoners met een verstandelijke beperking. De man is niet meer eenzaam, heeft voldoening uit zijn werk en dat geeft hem zelfvertrouwen.

Een allochtone man begreep vaak de brieven die hij van de gemeente en andere instanties kreeg niet. Veel tijd en energie ging zitten in het contact met de instanties. De mienskipswurker bracht hem in contact met de burens. Zij helpen hem nu bij de praktische zaken. Hij leert mensen kennen en bouwt relaties op. De mienskipswurker kende de allochtone man én zijn burens. Vanuit zijn cultuur kwam het niet in de allochtone man op om de burens om hulp te vragen. En voor de burens was het niet vanzelfsprekend om hulp aan te bieden. Beiden hadden een duwtje in de rug nodig.

Samenwerking met Vluchtelingenwerk om de doelgroep te informeren en te stimuleren om acties/activiteiten te ondernemen, bijvoorbeeld gebruik maken van algemene voorzieningen als de bibliotheek en het buurthuis.

Een jongen die de ambitie heeft om dj te worden gekoppeld aan scholen en dorpshuizen.

De jeugd stimuleren om het gesprek aan te gaan met de gemeente over hun imago en wensen. Met het doel om een goede relatie op te bouwen.

De speeltuin in de wijk was aan een opknopbeurt toe. De mienskipswurker was al betrokken omdat er wat gedoe was over de speeltuin. Samen hebben wijkbewoners de speeltuin opgeknapt en afspraken gemaakt over het onderhoud. Op initiatief van de mienskipswurker zijn ook de jongeren uit de buurt daarbij betrokken.

Soms lukt het niet helemaal

Als de jeugdhonken in de dorpen zelfstandig kunnen zijn, dan moet dat in Dokkum ook kunnen was het idee. De mienskipswurkers gingen in gesprek met de wat oudere jongeren die regelmatig in Zero kwamen. De jongeren zagen het wel zitten. Er werden afspraken gemaakt en er werd stap voor stap toegewerkt naar een zelfstandige situatie. Tot de jongeren andere prioriteiten kregen en niet meer kwamen.

Een tweede poging werd ondernomen. In Zero kwam ook vaak een groep jongeren rond de 14 jaar. De mienskipswurkers nodigden tot twee keer toe de ouders van deze jongeren uit. Zij hadden geen belangstelling voor een zelfstandig jeugdhonk en wilden geen verantwoordelijkheid dragen. Als tussenoplossing heeft een vrijwilliger aangeboden om het jeugdhonk te draaien. Met hem zijn gesprekken gevoerd. Hij kent de jeugd, de jeugd kent hem en het werkt.

Sociale structuren versterken

In het Fugellân is een Burenhulpdienst opgezet. Dit heeft 15 vrijwilligers opgeleverd en al 17 aanvragen. De wijkraad had aangegeven dat de sociale cohesie en samenhang in de wijk erg laag is en wilde daar verandering in brengen. Zij wisten niet hoe zij dit aan moesten pakken.

Het idee dat mensen elkaar helpen bij kleine klussen stond hen erg aan. De wijkraad merkt nu dat contacten minder oppervlakkig worden. En het leuke is: de wijkraad is enthousiast en heeft ideeën. Dit smaakt naar meer!

Deze greep uit verhalen van mienskipswurkers laat zien dat er heel veel mogelijk is, dat mensen samen veel kunnen. De mienskipswurker heeft daarbij verschillende rollen. Soms is het alleen nodig om aanwezig te zijn. Soms gaat het er om mensen bij elkaar te brengen. Of om mensen te laten zien dat het anders kan. Het is mooi om te zien hoe in een groep energie ontstaat of hoe individuele mensen initiatieven

tonen die gevolgen hebben waarvan ze het bestaan niet voor mogelijk hadden gehouden. Soms heeft de mienskipswurker een meer ondersteunende of adviserende rol. Het is iedere keer weer aan de mienskipswurker om te beoordelen wat zijn/haar rol in welke situatie is. Welke rol de mienskipswurker ook aanneemt, het effect is dat er aan de andere kant beweging ontstaat. En die beweging kan zomaar een sneeuwbal effect krijgen!

Sûne Takomst

In november is actief meegewerkt aan deze gezondheidsbeurs in de Sionsberg, waar ruim 2200 mensen op af kwamen voor tips over gezonde voeding, beweging en het huishouden om hun leven makkelijker en veiliger te maken.

3. Vrijwilligerssteunpunt

De Stichting heeft gemerkt dat het vrijwilligerssteunpunt een belangrijke overkoepelende rol speelt in het veranderingsproces. Voor zowel het werk van meitinkers als mienskipswurkers is het vrijwilligerssteunpunt van groot belang. Daarmee maakt het vrijwilligerssteunpunt zelf ook een verandering door.

Vrijwillige medewerkers

Er werkten het hele jaar vijf parttime vrijwilligers bij het vrijwilligerssteunpunt. Drie van hen verloren hun baan en wilden met hun ervaring en kennis toch graag iets voor de maatschappij betekenen. Twee van hen kunnen vanwege een beperking geen regulier werk vinden. Maar ze willen wel iets betekenen voor anderen. Bovendien zijn ze zelf graag onder de mensen.

Veranderingen in vrijwilligerswerk

Afgelopen jaren hebben vrijwilligersorganisaties te maken gekregen met verschillende veranderingen. Ten eerste bezuinigingen. Het is niet meer vanzelfsprekend dat organisaties subsidie van de gemeente of van de provincie krijgen. Ten tweede: vrijwilligers willen wel korte of flexibele klussen doen, maar steeds minder langer durend en intensief vrijwilligerswerk aangaan.

Organisaties moeten daarom anders gaan denken, creatiever ook, om zaken zelf voor elkaar te krijgen. Het vrijwilligerssteunpunt helpt hen daarbij. Een voorbeeld is de cursusmiddag die in samenwerking met Partoer en andere vrijwilligerssteunpunten is georganiseerd over het verwerven van inkomsten. De cursusmiddag in Dokkum was volgeboekt. Organisaties leerden dat kapitaal ook in andere dingen zit: het zorgen voor werkracht van meer vrijwilligers, of voor meer geschoolde vrijwilligers, het ruilen van diensten, het ruilen van kennis, het delen van een gebouw.

Lear fan elkoar

Het vrijwilligerssteunpunt heeft afgelopen jaar met negen vrijwilligerscentrales uit het land deelgenomen aan de pilot Vrijwilligerscolleges van het Skanfonds en Movisie. Wij hebben dit

project *Lear fan elkoar* genoemd. Binnen het project

worden trainingen, cursussen of coaching gegeven door en voor vrijwilligers. Er wordt kennis doorgegeven op aanvraag en met gesloten beurzen. *Lear fan elkoar* is in feite een netwerk. Binnen dit netwerk bieden vrijwilligers met een bepaalde kennis of expertise aan andere vrijwilligers bij te scholen. Er is vaak geen geld beschikbaar om vrijwilligers bij te scholen, maar er is al wel veel kennis beschikbaar bij mensen die vrijwilligerswerk doen. De kunst is elkaar te vinden! Het netwerk van *Lear fan elkoar* is beschikbaar voor alle vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties in Dongeradeel en Dantumadiel. De manier waarop het vrijwilligerssteunpunt van de Stichting dit heeft opgepakt, heeft in het land en bij de fondsen waardering opgeleverd: de verbinding met de mienskip en de initiatieven die daar al zijn, bijvoorbeeld de BurenHulpDienst. Van deze aanpak is een handboek ontwikkeld zodat ook anderen er gebruik van kunnen maken.

Jong voor oud

Een goed voorbeeld van Lear fan elkoar is het project Jong Voor Oud. Zes leerlingen van de Friese Poort begeleiden elke donderdagochtend mensen die (nog) niet zelfstandig om konden gaan met hun nieuwe laptop of smartphone. Deze leerlingen hebben op hun beurt van een vrijwillige oud-docent instructies gekregen hoe zij het beste les kunnen geven aan oudere mensen.

Aanbod uit het netwerk van Lear fan elkoar

- *Een buurtvereniging wil graag de kennis delen die zij hebben opgedaan in het organiseren van de Burendag in september met andere buurtverenigingen;*
- *De klaverjasclub biedt aan om demonstraties en trainingen te geven aan dorpen die ook graag zelf willen starten met een klaverjasclub;*
- *Een vrijwilliger van RTV NOF wil een cursus geven aan vrijwilligersorganisaties over 'Hoe om te gaan met de media'.*

Maatschappelijke beursvloer

Een activiteit die kenmerkend is voor de nieuwe werkwijze van het vrijwilligerssteunpunt (en waar *Lear fan elkoar* ook naadloos in past) is de maatschappelijke beursvloer. De kern van de beursvloer: bedrijven, maatschappelijke en vrijwilligersorganisaties of individuele personen wisselen in een ongedwongen sfeer ken-

nis, diensten en goederen uit. En dit alles met gesloten beurzen. Een beursvloer kan veel opleveren. Een blijvende samenwerkingsrelatie, maar ook zien en gezien worden, nieuwe contacten en goodwill. Het motto van de beursvloer is: winst voor iedereen! Winst voor vrijwilligers en winst voor bedrijven. Op 7 november werden binnen twee uren 19 matches geregistreerd met een waarde van € 5.865,-. De matches zijn vastgelegd door notaris Hellema. Accountant Waalewijn van Van Wieren en Vellinga berekende de waarde van de match. Een mooi resultaat voor een eerste beursvloer. Het is de bedoeling om de beursvloer uit te bouwen. Verschillende bedrijven en de burgemeesters van beide gemeenten hebben hun medewerking toegezegd.

Voorbeelden van matches

- *Sisa kinderopvang stelt ruimte beschikbaar voor buurtvereniging Foar Elkoar in ruil voor het doen van klusjes;*
- *Vier medewerkers van de Jumbo gaan een klus doen voor de Burenhulpdienst;*
- *Palestra Wellness en Fitness gaat clowns werven voor Clown4Care in ruil voor een bezoekje van de clowns op een kinderles;*
- *Humanitas Noord krijgt van drie bedrijven etenswaar voor de Zomervakantieweek voor kinderen (Fortuin Dokkum, Albert Heijn Dokkum, Bakkerij Jorritsma)*
- *De Dockumer Courant gaat de Wereldwinkel helpen bij het schrijven van persberichten;*
- *Thús Wonen gaat op NL Doet schoonmaken bij Stichting De Iepen Doar.*

Bemiddelen

In de vacaturebank werden in 2014 gemiddeld 200 vacatures aangeboden.

In elke werkweek is er door 5 aspirant vrijwilligers contact opgenomen met het vrijwilligerssteunpunt en is er bemiddeld naar een organisatie toe.

Opvallend is dat het aantal vrijwilligers dat iets wil betekenen voor de BurenhulpDienst toeneemt: twee van de vijf aspirant vrijwilligers

kiezen voor de georganiseerde vorm van BurenhulpDienst. Andere organisaties en vacatures die geliefd zijn bij vrijwilligers het afgelopen jaar: verzorgingstehuizen, chauffeur, gastvrouw, kringloopwinkels en musea. Veel vrijwilligers wilden als eerste keuze administratief werk doen. Daar was echter niet veel vraag naar bij organisaties.

Een andere ontwikkeling is dat cliënten van de GGZ, Talant en MEE hebben aangeklopt voor vrijwilligerswerk. De ervaring leert dat het niet eenvoudig is om voor hen een leuke vrijwilligersbaan te vinden in deze regio. Er zijn meerdere gesprekken nodig voor deze bemiddeling en er gaat veel tijd in zitten om voor hen een geschikte plaats te vinden. Veel organisaties hebben eenvoudigweg niet meer de tijd en de capaciteit om deze vrijwilligers goed te begeleiden. Het is niet gelukt om voor iedereen een plaats te vinden.

Europass

In 2014 is de Stichting officieel samenwerkingspartner van de Europass geworden. We zijn nu officieel uitgiftepunt voor de Europass voor Vrijwilligers.

Dit is een document dat in Europa geldig is. In het document zijn de kennis, ervaring en datgene wat de vrijwilliger geleerd heeft tijdens zijn/haar vrijwilligerswerk vastgelegd. Dit document kan toegevoegd worden aan het CV wanneer men solliciteert naar een vaste baan. De vastgelegde kennis en leerervaringen kunnen ook aangeven of iemand een bepaald niveau bezit voor een bepaalde opleiding.

Website

Om de nieuwe werkwijze van de Stichting naar buiten toe zichtbaar te maken is in 2014 hard gewerkt aan een nieuwe website. Deze website biedt de mogelijkheid om alle bestanden en al het aanbod van het Vrijwilligerssteunpunt, de BurenhulpDienst, Lear fan elkoar, enzovoort op één website aan te bieden en te beheren. Het werk van het vrijwilligerssteunpunt is daarmee min of meer de basis van de website geworden. Dat is gezien alle lijntjes met de mienskip ook heel logisch. Organisaties kunnen, wanneer zij dat willen, zelf hun vacatures plaatsen of wijzigen. Vrijwilligers kunnen zich eenvoudig inschrijven voor een vacature. De mogelijkheid bestaat om vanuit de database

het vrijwilligerswerk te volgen en te registreren. Waarmee vrijwilligers zelf over hun bewijs van inzet kunnen beschikken.

BurenHulpDienst

De Stichting heeft de afgelopen jaren veel tijd gestoken in het opzetten van de BurenHulpDienst. Naast het vrijwilligerssteunpunt en het steunpunt mantelzorg is dat ook een pijler in het werk van de Stichting. Binnen het eigen kracht denken zou het passen om de burenhulp minder te organiseren en bij de mensen

zelf te laten. Dorpen geven echter aan dat ze het prettig vinden om ergens op terug te kunnen vallen. De BurenHulpDienst voorziet daarmee nog steeds in een behoefte. Het bemiddelen van vraag en aanbod is bij het vrijwilligerssteunpunt ondergebracht.

De BurenHulpDienst is al aan de slag in Metslawier, Oosternijkerk, Niawier, Holwerd, Anjum, Engwierum, Nes en Oostrum. In de loop van 2014 zijn de inwoners aan de slag gegaan in het Fûgellân en de Jantje zeepolder in Dokkum.

4. Mantelzorgsteunpunt

Het mantelzorgsteunpunt van de Stichting heeft zich in 2014 weer verder ontwikkeld. Mantelzorg wordt steeds belangrijker. De aandacht voor de mantelzorger groeit daarmee ook.

Bekendheid

Het valt op dat het Steunpunt Mantelzorg Dokumer-Wâlden in 2014 beter bekend is geworden bij de doelgroep en de diverse verwijzers (de meitinkers, Pasana, Thuiszorg Het Friese Land, TinZ, etc.). En mantelzorgers attenderen elkaar op het steunpunt mantelzorg. Tijdens de keukentafelgesprekken die de meitinkers voeren komt steeds vaker het onderwerp mantelzorg op tafel. Zo bereiken we steeds meer mantelzorgers. Soms volgt er een huisbezoek op gesprek op locatie. Of geven mantelzorgers aan dat zij registratie voldoende vinden om op de hoogte te blijven van nieuws en activiteiten. Door hen individueel en in groepsverband te ondersteunen, zorgen we ervoor dat de mantelzorgers minder druk ervaren, beter de regie weten te nemen en beter omgaan met de problemen waar ze tegenaanlopen.

Individuele ondersteuning

Mantelzorgers hebben behoefte aan individuele ondersteuning, begeleiding en advies. Uit de reacties blijkt dat zij zich gesteund voelen door het individuele contact dat ze hebben met de beroepskracht. Het is een moment waarop ze de zorg(en) even van zich af kunnen praten en informatie en advies inwinnen over de situatie waarin zij zich bevinden.

Zoals een man die gestuurd was door zijn dochter. Hij zag zichzelf niet als mantelzorger, maar zijn dochter wel. Na een gesprek waarin hij zijn verhaal deed, wist hij wat wij als Steunpunt voor hem kunnen betekenen. Dit was voor hem eerst genoeg. Het is vaak een hele stap voor iemand om te erkennen dat dat wat hij/zij doet mantelzorg is.

In 2014 waren er 15 individuele aanvragen voor ondersteuning. Deze mensen kregen ondersteuning in de vorm van huisbezoek, gesprek op locatie, een telefoongesprek en via de mail.

Mantelzorgcafé

Naast de individuele ondersteuning van mantelzorgers organiseert het Steunpunt het Mantelzorg Café (10 keer per jaar) waar mantelzorgers elkaar ontmoeten en informatie krijgen over ontwikkelingen en relevante onderwerpen. Deze avonden worden over het algemeen goed bezocht (gemiddeld 25 deelnemers). Er is een vaste groep 'stamgasten'. Anderen komen voor een specifiek thema. Het Mantelzorg Café is een samenwerking met het Wmo Platform, Pasana en Thuiszorg het Friese Land.

Voor een mantelzorger die 24 uur voor zijn vrouw zorgt is zo'n avond echt een avond waar hij naar uitkijkt. Het is vertrouwd, hij voelt zich er thuis, hij is even los van de thuissituatie. Inmiddels voelt hij zich ook al heel betrokken bij deze avonden. Hij denkt mee en komt met suggesties en ideeën.

Respijtweekeinde

Het Steunpunt Mantelzorg is de initiator en coördinator van de Friese respijtweekeinden voor mantelzorgers. Het doel van een respijtweekend is om mantelzorgers even uit de zorgsituatie te halen, hen de mogelijkheid te bieden nieuwe energie op te doen en ervaringen uit te wisselen met lotgenoten.

De Friese respijtweekeinden vonden plaats in het Hampshire Hotel – de Eese (Steenwijk). In totaal hebben 39 mantelzorgers deelgenomen, waarvan 9 uit Dantumadiel en Dongeradeel. De terugkomdag een aantal maanden later geeft mensen de gelegenheid elkaar weer te ontmoeten en bij te praten.

“Een weekeinde is te kort, ik wil nog wel een nacht blijven. Ik kom nu weer eens aan mij zelf toe. Straks moet ik weer! Het was mijn eerste keer, maar het is genieten”.

"Het is een andere vorm van kennismaking, ontspannen. Je gaat niet in op voor wie je zorgt. De aandacht ligt nu meer bij jou als persoon".

"Ik heb de zorg losgelaten en dat is voor mij best lastig. Aandacht, begrip, rust en tijd voor jezelf".

Dag van de Mantelzorg

Op maandag 17 november vond de jaarlijkse Dag van de Mantelzorg plaats (65 deelnemers). Voor Steunpunt Mantelzorg Dokkumer-Wâlden is dit een jaarlijks terugkerend evenement om mantelzorgers de erkenning te geven voor hun waardevolle werk. Bovendien is het een mooie gelegenheid om anderen kennis te laten maken met mantelzorg. Daarom waren er veel collega's uit het netwerk en politici uitgenodigd en aanwezig. Het thema voor deze dag was: Durf te vragen! Een thema wat helemaal aansloot bij de publiekscampagne van de 6 gemeenten in Noordoost Fryslân.

Het steunpunt mantelzorg zet steeds meer in op informele zorg en heeft daarvoor MantelzorgMaatje en de netwerkcoach ingezet.

MantelzorgMaatje

Met MantelzorgMaatje zetten we letterlijk in de thuissituatie van zorgbehoevenden die niet (lang) alleen kunnen zijn 'maatjes' in. Dit zijn goed getrainde vrijwilligers die echt luisteren en meedenken. MantelzorgMaatje biedt praktische ondersteuning, maar kan de mantelzorg ook tijdelijk overnemen. Afspraken op maat, met een maximum van twee dagdelen per week. Het is een effectieve vorm van mantelzorgondersteuning waardoor de mantelzorger even tijd voor zichzelf heeft en de zorg voor een ander langer vol te houden is. De vrijwilligers van MantelzorgMaatje voelen zich betrokken. Door zowel de zorgbehoevende als de

mantelzorger worden ze erg gewaardeerd. Er ontstaat een vertrouwensband. Sinds het werken in Welzijn Nieuwe Stijl en De Kanteling wordt er steeds meer een beroep gedaan op MantelzorgMaatje. In 2014 waren er 13 aanvragen en in totaal 9 koppelingen. 5 keer is een aanvraag gedaan maar heeft men zich niet om verschillende redenen toch weer teruggetrokken (overlijden, zorgvrager ziet het toch niet zitten, het is meer de vraag van de kinderen of hulpverleners geweest dan van het echtpaar zelf).

Netwerkcoach

Het Steunpunt Mantelzorg leidde twee vrijwillige netwerkcoaches op die in mantelzorgsituaties het sociale netwerk helpen opbouwen of vergroten. Een van de coaches heeft inmiddels met succes een coaching traject doorlopen met een mantelzorger in De Westereen.

Een goede ontwikkeling is dat vanuit het gebiedsteam naar aanleiding van huisbezoeken er steeds meer vraag naar de inzet van de netwerkcoach mantelzorg komt. Ook voor eenzaamheidsproblematiek of voor mensen met een verstandelijke beperking.

FAWAKA

FAWAKA (Surinaams voor "Hoe gaat het met je") ondersteunt jonge mantelzorgers uit de hele provincie. FAWAKA organiseert voor hen ook FUNdagen, zowel provinciaal als regionaal. Samen leuke dingen doen, ontmoeting en plezier zijn belangrijk op die dagen. Verder geeft FAWAKA gastlessen op scholen over het onderwerp mantelzorg. Vrijwilligers (ervaringsdeskundigen) gaven in 2014 op 9 scholen twee gastlessen. De positie van jonge mantelzorgers komt zo steeds meer onder de aandacht.

FUNdag

De Stichting Fly4you heeft Fawaka in 2014 een vliegdag aangeboden. Maar liefst 120 jongeren uit heel Fryslân kwamen af op de uitnodiging om een rondvlucht te maken boven Drachten. Behalve een rondvlucht werden zij getraakteerd op verschillende activiteiten op de grond en konden zo voor even hun zorgtaken vergeten. Een van deze jonge mantelzorgers is Hylke (17 jaar): "Mijn broertje heeft een lichamelijke en verstandelijke beperking en daar moet ik aardig veel rekening mee houden. Ik vind het super dat FLY4U georganiseerd wordt, want vandaag is even lekker afleiding en genieten."

2 provinciale FUNdagen: resp. 46 jongeren en 120 jongeren
1 regionale FUNdag: 24 jongeren

Organisatie van Fawaka

We hebben in 2014 gekeken hoe FAWAKA in het licht van 'anders werken' ook anders kan worden georganiseerd. Dat heeft geleid tot een samenwerking met de NHL Hogeschool. Het werk van FAWAKA wordt aangeboden binnen de minor Werker Welzijn Nieuwe Stijl. Sinds oktober 2014 volgt een 4^e jaars student MDW een traineeship voor 20 uur per week bij FAWAKA. Het mes snijdt zo aan verschillende

kanten: toekomstige werkers komen in aanraking met het onderwerp (jonge) mantelzorg, het geeft impulsen voor FAWAKA Nieuwe Stijl en FAWAKA kan zo doorgaan met zijn werk.

Kennis delen

Er blijkt veel behoefte naar de kennis die de Stichting heeft over mantelzorg. Zo hebben de medewerkers een 'train de trainer' training gegeven bij een andere welzijnsorganisatie en hebben ze workshops gegeven op een GGZ-congres. Landelijk is er veel belangstelling voor de kennis over jonge mantelzorgers. Die kennis wordt ook daadwerkelijk ingezet in projecten.

5. Rol in decentralisatie

De Stichting is vanaf het begin betrokken in het kantelingsproces van de gemeenten Dongeradeel en Dantumadiel. Welzijn en Wmo werkten samen in het project De Kanteling. Van oefenen in voorhoedegebieden is dit project en deze werkwijze in maart 2014 geïmplementeerd naar het hele gebied. Zeven clusters van dorpen/wijken beschikten ieder over een team met daarin een meitinker, mienskipswurker en specialist. Dat team ging aan de slag met de meldingen en aanvragen uit zijn cluster. Het resultaat van die werkwijze is dat mensen van welzijn en Wmo elkaar en elkaars werk beter hebben leren kennen en daarin van elkaar hebben geleerd.

Ondertussen gingen de ontwikkelingen in de decentralisaties verder en werd duidelijk hoe de gebiedsteams eruit zouden komen te zien. De rol van welzijn lag zowel binnen als rondom het gebiedsteam. We hebben ervoor gekozen om onze meitinkers in het gebiedsteam te plaatsen en de mienskipswurkers (opbouwwerkers) met hun verschillende expertise te positioneren in de schil rond het gebiedsteam. Met de gedachte dat beide elkaar op die manier het beste kunnen versterken. De mienskipswurkers hebben vooral een preventieve, activerende en verbindende rol in dorp en wijk. Het gebiedsteam, met daarin de meitinkers, kan voor inwoners met vragen gebruik maken van initiatieven, algemene voorzieningen en vrijwillige inzet in de dorpen.

Een dik half jaar hebben we gewerkt in een overgangssituatie tussen het project De Kanteling en het werken in gebiedsteams. De Stichting heeft ervoor gekozen om te anticiperen op

de situatie van het gebiedsteam. We hebben twee teams van mienskipswurkers geformeerd: één team voor Dongeradeel en één team voor Dantumadiel. In de praktijk betekende dat dat de werkers die voorheen in een van de clusters in Dongeradeel werkten nu de hele gemeente Dongeradeel als werkgebied hadden. Het betekende een veel flexibelere inzet voor de mienskipswurkers en meer ruimte om hun werk te doen. De meitinkers maakten vanaf september kennis met de nieuwe collega's in het gebiedsteam.

In het werken als meitinker en mienskipswurker hebben we dit jaar een aantal dingen opgemerkt. Essentieel is dat er een goede verbinding is tussen gebiedsteam en mienskipswurk. Die verbinding was nog niet vanzelfsprekend. Een belangrijke reden is dat welzijnswerkers van nature niet gewend zijn om zich te profileren en dus zichtbaar te zijn. In coaching sessies met het hele team is daar veel aandacht aan besteed.

Van groot belang is ook de ruimte die onze meitinkers nodig hebben om hun werk goed te doen. Zij voelden zich vaak opgesloten in regels, structuren en bureaucratie die de transitie blijkbaar met zich meebrengt. Door de meitinkers van welzijn de ruimte te geven in hun werk krijgen ze echt toegevoegde waarde.

In de verhalen en voorbeelden van meitinkers en mienskipswurkers hebben we gezien dat succes vaak in kleine dingen zit. Die verhalen vertellen en van elkaar weten wat je doet, zal helpen tot een vruchtbare samenwerking te komen.

6. Veranderingen in de organisatie

De veranderende positie van welzijn in het sociale domein en de nieuwe manier van werken leidde tot veranderingen in de organisatie van de Stichting. Van een klassieke welzijnsorganisatie is de Stichting een flexibel team van meitinkers en mienskipswurkers geworden, met als belangrijke pijlers het Vrijwilligerssteunpunt met BurenhulpDienst en het Steunpunt Mantelzorg.

Personeel

In de eerste helft van 2014 hebben we afscheid genomen van twee docenten, die nog op de loonlijst stonden. Eind 2014 namen we van zeven collega's afscheid: drie administratieve medewerkers, drie schoonmakers en de interim-manager. Het personeel bestond eind 2014 uit 6 Mienskipswurkers, 2 Meitinkers een beheerder voor het nieuwe centrum in de Westeren en de manager.

Vrijwilligers

Eind 2014 hebben we afscheid genomen van een groot aantal vrijwilligers. Zij zijn actief gebleven op de locatie waar ze hun werk deden. Ongeveer 10 vrijwilligers zijn meegegaan naar de nieuwe locatie. Zij werken voor het Vrijwilligerssteunpunt en doen receptiewerk.

Bestuur

We hebben in december afscheid genomen van twee bestuursleden: voorzitter de heer F. Abma en penningmeester mevrouw I. Stellingwerf. Als nieuwe voorzitter is benoemd de heer G. Timmerman. Hij vormt samen met mevrouw C. Eikhout (secretaris) en de heer J. Debreczeny (lid) het nieuwe bestuur.

Kantoor

De huur van Het Bolwerk is opgezegd om het team van meitinkers en mienskipswurkers dat gebieds- en vraaggericht werkt te stimuleren de nieuwe werkwijze actief op te pakken. De Stichting heeft aan de Zuiderschans in Dokkum een ruimte gevonden, die dient als uitvalsbasis en ontmoetingsplek voor het team en als basis voor het Vrijwilligerssteunpunt en Steunpunt Mantelzorg.

Slim samenwerken

Voor de financiële- en personeelsadministratie werkt de Stichting samen met KEARN Welzijn uit Burgum. Veel zaken worden digitaal geregeld. Bovendien is de administratie van een klein team overzichtelijker, dan die van een welzijnsorganisatie met veel aanbod en activiteiten. Ook voor de inhoudelijke ontwikkeling van het team is in 2014 al de samenwerking met KEARN Welzijn ingezet.

Financiële gevolgen

Een andere manier van werken heeft financiële gevolgen. In 2014 hebben we dat al gemerkt. Minder rekeningen, zaken anders en daarmee efficiënter en goedkoper regelen, of dingen niet meer doen: het werkt allemaal direct door in de begroting. Het afslanken van de organisatie, de kleinere behuizing en het slim samenwerken hebben financiële gevolgen die in 2015 effectief worden. Daarmee is, door de inhoud van het werk als uitgangspunt te nemen, invulling gegeven aan de bezuinigingen.

7. Tot slot

We zijn er trots op dat we met z'n allen in 2014 echt verandering te weeg hebben gebracht in de organisatie. En dat we dat ook laten zien in een nieuw motto (ferbynt en beweecht minsken), een nieuw logo en een nieuwe website. Er zijn mooie dingen gebeurd. En toch is het ook een moeilijk jaar geweest. Want het jaar stond tegelijk in het teken van afscheid nemen: afscheid van collega's, van een gebouw, van vrijwilligers en afscheid van een oude manier van werken.

Dit laatste is goed om nog even op in te gaan. Als je altijd gewend bent op een bepaalde manier te werken betekent het nogal wat om anders te gaan werken. Dat is een cultuuromslag. Soms is het net alsof een vaste basis onder je voeten wegglijdt. Het is de kunst om vanuit zo'n gevoel toch de draad op te pakken. En voor een groep mensen waar het teamgevoel in het verleden niet is gestimuleerd, is het ook een uitdaging om dat samen te doen. Stap voor stap komen we daar verder in.

Een verandering krijgt niet in één jaar gestalte. Als team weten we wat de verbeteringspunten zijn. Een van de belangrijkste punten is het

zichtbaar maken van wat welzijn kan en doet. En daarmee de toegevoegde waarde laten zien. Ondernemend worden. De verhalen uit dit verslag tonen aan dat daar de basis voor is gelegd. De nieuwe werksituatie geeft energie en inspiratie om de ruimte en vrijheid echt anders te werken goed te benutten.

In dit verslag staan veel dingen niet genoemd: het vele overleggen om tot goede afspraken te komen over het werken in de gebiedsteams, de activiteiten die op aanvraag of wegens succes uit vorige jaren werden georganiseerd, de mensen die elkaar vonden in ons gebouw, de beurs Sûne takomst waar heel veel tijd en energie in is gestoken, enzovoort. We vonden het belangrijk om in dit verslag de nadruk te leggen op het veranderingsproces. Omdat hierin door iedereen bergen zijn verzet.

Wij hopen in u in 2015 weer te ontmoeten en verder te gaan op de ingeslagen weg en daarmee het belang van welzijn van u als inwoner van beide gemeenten zo goed mogelijk te bevorderen.

Want dat is waar wij aan willen blijven werken.

